

Beszámoló az ATHENS program által szervezett kurzusról

Alacsony energiafelhasználású házak: a tervezés alapjai
2008. november 15-22., Milano és Lecco, Olaszország
Fogadóintézmény: Politecnico di Milano

A kurzuson való részvétel oly annyira fontosnak tűnt számomra, hogy már akkor megvettem fapados repülőjegyemet, amikor még nem is lehettem biztos a részvételbe, de szerencsére nem kellett csalódnom. Ez a momentum annyiból említésre méltó, hogy ekkor még pontos információim sem voltak a pontos programból, helyszínről, így utazásomat a hivatalos teendőim előtt és után is kiegészítettem pár nappal. A milánói találkozóhelyre tehát 2 napos bergamói aklimatizálódás után érkeztem felfrissítve ezáltal az olasz tudásomat, ami nem kis zavart okozott számomra a csapattal való megismerkedéskor, lévén, hogy a kurzus nyelve az angol volt. Aprópó csapat... Jargallal, a szintén műegyetemista lánnyal már az itthoni eligazításon volt szerencsém találkozni és már az utazás előtt is tartottuk a kapcsolatot, így tehát a sok idegen arc között kint is egyből egymásra találtunk. Idővel belejöttem az angol beszédbe és persze összebarátkoztunk a többi 22 fiatallal is, akik legalább 8 különböző hon lányai, fiai voltak. Leginkább a 4 fős cseh különítménnyel találtuk meg a közös hangot.

És akkor következzen pár szó a programról. Már szombat délután felejthetetlen milánói városnézésben volt részünk, lelkes és ízig-vérig olasz turistavezető professzorunknak, Matteo Rutának köszönhetően. Ezt a napot a város modern látványosságainak szenteltük, ellátogattunk az 'Il 24 ore del sole' gazdasági újság új székházához, melyet Renzo Piano tervezett, valamint a Fiera di Milanohoz (piac), ami egy másik nagy olasz építész nevét, Massimiliano Fuksast dicséri. A városnézés, vagy inkább az utazás fáradalmi után a European Dimension Program keretében igazi terülj-terülj asztalkám várt minket a város megszámlálhatatlanul sok bájának egyikében, ahol megismerhettünk egy igazi milánói szokást, nevezetesen a 'happy hour' intézményét. Vasárnap főképp a régi városrészek nevezetességei között andalogtunk (Dóm, Victor Emmanuelle Galleria, Pallazzo Reale, Palazzo Sforzesco, Piazza della Fontana, 'Sacra Cuore' Egyetem, régi piac tere stb stb) és Matteo igazi lokálpatriótaként a helyi szokásokat és eseményeket, valamint a történelem furcsaságait is beleszötte mondandójába.

Hétfőn délelőtt átvonatoztunk a közeli Leccoba, ami a Manzoni regényeken kívül arról is híres kellene, hogy legyen, hogy itt van a Politecnico építészkarja☺ Miután teljesen elámultunk az úri fogadtatástól (2 személyes szobák, a gyönyörű tóra és hegyekre néző ablakokkal, valamint svéd asztalos reggelivel) kezdetét vette a várva várt kurzus. Ez utóbbit komolyan is gondolom, ugyanis a nemcsak nemzetiségében, de tanulmányaikban (a többségben lévő építészek és építőmérnökök mellett biológus, matematikus, gépész és vegyész is volt, csak a példa kedvéért) mellett is igencsak színes csapat minden tagja lelkesnek tűnt és több-kevesebb előtanulmánnyal érkezett a térsztaevők kedves földjére. Ezért történhetett, hogy a vezető tanár, Gabriele Masera energikus és stílusos, igazán megnyerő köszöntője és bevezetője után az első két előadás némiképp csalódást okozott – azt hiszem mondhatom többes számban- nekünk. A fiatal olasz tanárok komoly nehézségekkel küzdöttek az angol beszéd terén, de ami még lehangolóbb volt, hogy ők maguk is lehangoltak voltak. Azért persze nem dőlünk a kardunkba, és a következő napokban változatos színvonalú (köztük voltak jók is!) előadásokon hallhattunk a passzívház koncepció alapjain, a szabványokon és a környezetvédelmi aspektuson túl a hőszigetelésről, téli és nyári ventillációról, valamint számtalan megalósult, követendő példáról. Szerdán 3 épülfélben lévő könnyűszerkezetes, acél vázas (ott ez a divat, eltérően például hazánktól) épülethez ellátogattunk, csütörtök délután pedig egy gyakorlati óra keretében megtanultuk a CASAnova szofvter használatát, aminek segítségével házak energiafelhasználását lehet vizsgálni a tervezés korai stádiumában is. Ez hasznosnak bizonyult.

Pénteken pedig a számonkérés napja volt, amikor is hármas csoportokba osztottuk fel magunkat és azt a feladatot kaptuk, hogy végzős építészhallgatók munkáihoz adjunk

előremutató tervezési tanácsokat, illetve kritizáljuk azokat, adjunk javaslatokat. Ez a nap és végső soron kicsit a kurzus is csalódás volt számomra - mert hiába vagyok végzős környezetmérnök hallgató, aki a passzívházak magyarországi elterjedésének lehetőségéről írom a szakdolgozatomat és ennél fogva a kurzus előadásain már nem sok új ismerettel találkoztam-, úgy érzem, hogy nem lévén tervezői gyakorlatom, nem tudtam igazán értékes javaslatokkal élni. Még kiköszörülhetem az önbecslésem esett csorbát, ugyanis január 15-ig 10 oldalas beszámolót kell küldenünk a Professzoroknak. Mindenesetre ez az élmény annyiból tanulságos, hogy - még ha terveimnek megfelelően - sikerül is majd a passzívházak elterjedésén munkálkodnom a diplomázás után, akkor is nagy-nagy alázattal kell az építész szakma felé fordulnom. Másfelől meg jó lett volna, ha az egyébként nagyon szimpatikus Masera professzor olyan feladatot talál ki, amiben a kb 40 %-ot kitevő nem építész hallgató is jobban ki tudja venni a részét. Ami viszont mindenképp pozitív fejlemény, hogy Masera tanár úr közbenjárásával, - egy passzívházak promóciójáért felelő állás betöltésének reményében - felvettem a kapcsolatot az olasz minősítő intézettel, a CasaClimával...igaz, még nem válaszoltak..

A kurzus részleges kudarca ellenére is nagy-nagy élmény volt Olaszország újabb részeit felfedezni, új emberekkel találkozni és nem utolsó sorban – amolyan bónuszként-sikeresen célba érkezni életem első maratonján, Milánóban.

Vértesy Mónika

2008. december 15,